

Protestantse Gemeente te Woensdrecht

LITURGIE

voor de kerkdienst
op zondag 23 november 2025
in Ossendrecht
Eeuwigheidszondag / Zondag Christus Koning
Aanvang: 09.45 uur
Liturgische kleur: WIT

Voorganger: ds. W. Lolkema
Organist: dhr. P. den Ouden
Mmv de cantorij olv mw. G. van Elsäcker

VOOR de DIENST

Orgelspel

We bereiden ons in stilte voor op de dienst
(*de kerkenraad komt binnen*)

Woord van welkom

Het aansteken van de kaarsen en het openleggen van de Bijbel

– we gaan staan –

De DIENST van het VOORWOORD

Aanvangslied: *Vrede voor jou...* Mel. Lied 276

Vrede voor jou, hierheen gekomen,
zoekend met ons om mens te zijn.
Jij maar alleen, jij met je vrienden,
jij met je last, verborgen pijn.
Vrede, genade, God om je heen,
vergeving, nieuwe moed,
voor jou en iedereen.

U die ons kent, U die ons aanvoelt,
U die de hele wereld draagt:
kom naar ons toe, leer ons te leven,
help ons te zien wat ieder vraagt,
tijd om te leven, kans om te zijn,
een plek om nu en ooit,
gezien, aanvaard te zijn.

Stilte en Groet

v.: De Heer is met u allen;

A: zijn vrede is met u.

Beginwoorden:

v: Onze hulp is: de Naam van de Heer

A: die hemel en aarde gemaakt heeft,

v: die trouw houdt tot in eeuwigheid

A: en niet laat varen het werk van zijn handen.

Drempelgebed

Cantorij: *Lied 712: 1 en 2*

Het jaar neigt zich tot stille groet,
het rijpte een zomer lang tot zin,
nu in de herfst houdt het zich in
en spreekt uit volheid: God is goed.

Maar, wij, de mensen, zijn te klein.
Wij doen of het het onze is
wat God ons geeft. Of aan 't gemis
der naasten wij niet schuldig zijn.

Cantorij en wij allemaal: *Lied 712: 3 en 4*

De honger gaat de wereld rond,
wij danken God voor overvloed.
O geef, Heer, dat de hand toch doet
wat wordt beleden met de mond,

en niet meer neemt, maar voluit geeft
aan alle mensen in de nood,
zoals Gijzelf u in de dood
hebt uigedeeld, o brood dat leeft.

– we gaan zitten –

Smeekgebed, afgesloten met gezongen:

Ontferm U, Heer, naar de maat van Uw liefde!
Ontferm U toch met de ruimte van Uw hart!

Korte tekst door de voorganger

Lied 299-E, zie Liedboek:

Glorie, glorie aan God hoog in de hemel
en op aarde vrede in mensen
van zijn behagen.

Wij loven U, aanbidden U,
vereren en zegenen U.

Wij danken U om uw glorie!

Hemelse koning, God over allen,
Vader van mensen!

Jezus Messias, één met de Vader,
Lam van God, die wegdraagt de zonden
van heel onze wereld:

geef uw ontferming!

Heilig, heilig zijt Gij alleen

Heer, Allerhoogste,

Jezus Messias, heilige Geest,

glorie van God!

U alle eer, nu en altijd.
Amen, amen, amen.

De DIENST van het WOORD

Gebed bij de opening van de Schriften

Begin kindernevendienst

Eerste Schriftlezing: **Ezechiël 37: 1 t/m 10**

Ik werd opnieuw door de hand van de HEER gegrepen. Zijn geest voerde mij mee en Hij zette mij neer in een dal vol beenderen. Ik moest er aan alle kanten omheen lopen, en zo zag ik dat er verspreid over het dal heel veel beenderen lagen, die helemaal waren uitgedroogd. De HEER vroeg mij: 'Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?' Ik antwoordde: 'HEER, mijn God, dat weet U alleen.' Toen zei Hij: 'Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: "Dorre beenderen, luister naar de woorden van de HEER! Dit zegt God, de HEER: Beenderen, Ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. Ik zal jullie pezen geven, vlees op jullie laten groeien en jullie met huid overtrekken. Ik zal jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. Dan zullen jullie beseffen dat Ik de HEER ben."' "

Ik profeteerde zoals mij was opgedragen. Zodra ik dat deed hoorde ik een geluid, er klonk een geruis van botten die naar elkaar toe bewogen en zich aaneenvoegden. Ik zag pezen zich aanhechten en vlees groeien, ik zag hoe er huid over de botten heen trok, maar ademen deden ze nog niet. Toen zei Hij tegen mij: 'Profeteer tegen de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tegen de wind: "Dit zegt God, de HEER: Kom uit de vier windstreken, wind, en blaas in deze doden, zodat ze weer gaan leven."' Ik profeteerde zoals Hij mij gezegd had, en de lichamen werden met adem gevuld. Ze kwamen tot leven en gingen op hun voeten staan: één onafzienbare menigte.

Lied 753: 1,2,5 en 6

Er is een land van louter licht
waar heiligen heersers zijn.
Nooit gaat de gouden dag daar dicht
in duisternis of pijn.

Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszeescheidt
ons van dat zalig land.

Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.

God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneschijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

Tweede Schriftlezing: Lucas 20: 27 t/m 40

Enkele sadduceeën, die ontkennen dat er een opstanding is, kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: 'Meester, Mozes heeft ons het volgende voorgeschreven: als een gehuwd man kinderloos sterft, moet zijn broer met de weduwe trouwen en nakomelingen verwekken voor zijn broer. Nu waren er zeven broers. De eerste was gehuwd, maar stierf kinderloos; daarna trouwde de tweede broer met de vrouw en vervolgens de derde, en toen de andere broers, maar alle zeven waren ze kinderloos toen ze stierven.

Ten slotte stierf ook de vrouw. Wiens vrouw is ze dan bij de opstanding? Alle zeven zijn ze immers met haar getrouwd geweest.' Jezus zei tegen hen: 'De kinderen van deze wereld trouwen en worden uitgehuwelijkt, maar wie waardig bevonden is deel te krijgen aan de komende wereld en aan de opstanding van de doden, trouwt niet en wordt niet uitgehuwelijkt. Zij kunnen ook niet meer sterven, want ze zijn als engelen en ze zijn kinderen van God omdat ze deel hebben aan de opstanding. Dat de doden opgewekt worden, dat heeft ook Mozes al duidelijk gemaakt in het verhaal over de doornstruik, waar hij spreekt over de Heer als de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. Hij is geen God van doden, maar van levenden, want voor Hem zijn allen in leven.' Enkele schriftgeleerden zeiden: 'Meester, wat U zegt is juist.' En niemand durfde Hem nog een vraag te stellen.

Lied 818

Cantorij: vers 1

Niet is het laatste woord gesproken,
er klinkt een lied, al is het nacht.
Onzeker gaan wij, lotgenoten,
op weg met wie ons samenbracht.
Wat komen zal is nog verborgen,
God weet, wat ons te wachten staat:
het stille licht, een nieuwe morgen,
waarmee ik mij verzoenen laat.

Wij allemaal: vers 2

Wie als het water uitgegoten
de dorre grond tot bloeien brengt;
wie als de dauw daalt in de morgen
en schepping teer met licht doordrenkt,
leeft niet vergeefs, gaat niet verloren
in duisternis van niemandsland.
Een naam klinkt in het wuivend koren:
belofte van het nieuwe land.

Overdenking en korte stilte / Meditatief orgelspel

Evangelische Liedbundel 413:

Lichtstad met uw paarden poorten

Lichtstad met uw paarden poorten,
wond're stad zo hoog gebouwd,
nimmer heeft men op deez' aarde,
ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen,
in het Nieuw Jeruzalem.

Heilig oord vol licht en glorie,
waar de boom des levens bloeit
en de stroom van levend water
door de gouden Godsstad vloeit.

Refrein: Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,...

Schoon tehuis voor moede pelgrims,
komend uit de zandwoestijn,
waar zij rusten van hun werken
bij de springende fontein.

Refrein: Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,...

Wat een vreugde zal dat wezen
straks vereend te zijn met Hem
in de stad met paarden poorten
in het Nieuw Jeruzalem.

Refrein: Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,...

We gaan staan voor de Geloofsbelijdenis en zingen:

Lied 344

Wij geloven één voor één en ook samen:
de Heer is God en anders geen. Amen, amen.

Wij geloven in de naam Jezus Christus,
gestorven en weer opgestaan. Halleluja!

Wij geloven dat de Geest ook nog heden
de wereld en onszelf geneest. Vrede, vrede.

- we gaan zitten -

De DIENST van de GEDACHTENIS

Inleidende woorden door de voorganger
en een kort gebed

Gedicht: De Gestorvene (Ida Gerhardt)
*Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die ene te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.*

*Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die ene doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan –
zeven maal om met zijn tweeën te staan.*

Lied 895

Wij gaan de nacht door, het duister,
op zoek naar het levend water.
Enkel de dorst zal ons licht zijn.
Enkel de dorst zal ons licht zijn...

++ We gaan staan.

We gedenken de leden van onze Gemeente
die ons vanaf 2024 door overlijden zijn ontvallen.

Wij noemen de namen van:

- + Jacobus van Stel -
overleden op 18 mei van het vorig jaar, 90 jaar
- + Sara Johanna Seip – Speksnijder -
overleden op 27 november van het vorig jaar, 81 jaar
- + Johan Theodoor Bossers -
overleden op 11 december van het vorig jaar, 90 jaar
- + Jan Klaaijsen -
overleden op 17 maart van dit jaar, 90 jaar
- + Johanna Celia van der West – Van der Schans -
overleden op 28 april, 83 jaar
- + Karel Lodewijk Maria Smagge -
overleden op 5 augustus, 76 jaar
- + Gerda Johanna Wissink – Bouwmeester -
overleden op 15 augustus, 95 jaar
- + Egbert van Vulpen -
overleden op 16 oktober, 76 jaar

Stilte en korte tekst: Niemand leeft voor zichzelf,...

U / Je krijgt nu gelegenheid zelf een lichtje te ontsteken
om uw eigen dierbaren: geliefden, familieleden, vrienden of kennissen - te gedenken die kortere
of langere tijd geleden zijn overleden.

De cantorij zingt: *De mensen die we missen* (Sela)

God, U kent de namen van de mensen die we missen.

Geliefden, die nog steeds met ons verweven zijn.

Wij voelen hier de leegte, zij rusten in Uw vrede.

God, U bent de Vader van de mensen uit de tijd.

God, U kent de namen van de mensen die we missen.

Geliefden, die zo hoorden bij ons leven elke dag.

Wij zien de lege stoelen, zij zitten aan UW tafel.

God, U bent de Vader van de mensen in ons hart.

Refrein: Troost ons Heer, wees ons nabij.

Laat ons in Uw armen vrede vinden.

Draag ons Heer en koester ons

als we denken aan de mensen die we missen.

God, U kent de namen van de mensen die we missen.

We delen de verhalen van wie ons dierbaar zijn.

We danken voor hun leven, we komen hen weer tegen.

God U bent de Vader van het leven voor altijd.

Refrein: Troost ons Heer, wees ons nabij...

Wie huilt er onze tranen? Christus Hij alleen.

Wie draagt ons door de dagen? Christus Hij alleen.

Wie heeft ons leed gedragen? Wie heeft de dood verslagen?

Wie brengt ons weer samen? Christus Hij alleen!

Refrein: Troost ons Heer, wees ons nabij...

(We gaan zitten.)

Tekst uit Openbaring 21

De DIENST van het ANTWOORD

Dankgebed - Voorbeden - Stilte – oecumenisch Onze Vader

Wij allemaal:

Onze Vader die in de hemel zijt,

uw Naam worde geheiligd,

uw Koninkrijk kome,

uw wil geschiede

op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

En vergeef ons onze schulden

zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.

En leid ons niet in verzoeking,

maar verlos ons van de boze.

Want van U is het Koninkrijk
en de kracht
en de heerlijkheid
in eeuwigheid. AMEN.

Mededelingen

Inzameling van de gaven –
met gezongen Ubi Caritas, drie keer, *Lied 568-A*:
Ubi Caritas et amor - Ubi Caritas Deus ibi est.
Eerste collecte: diaconie: ZWO
Tweede collecte: pastoraat en eredienst
Derde collecte (bij de uitgang): onderhoud kerkgebouw

We gaan staan en ZINGEN ons slotlied: *Lied 428*.

Eén keer cantorij, **twee** keer wij allemaal.

Overvloedig geef Ik u;
zoals de Vader Mij zond, zo zend Ik u.
Ga en deel mijn liefde uit; vrede zij u.

HEENZENDING en ZEGEN

V:

We zingen nu: *Lied 425*.

Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden, tezamen gezonden
op weg in een wereld die wacht op uw woord.

Om daar in genade uw woorden als zaden
te zaaien tot diep in het donkerste dal,
door liefde gedreven om wie met ons leven
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.

U bent nu hartelijk welkom voor een kopje koffie of thee.

